

Introducere

„Istoria este, mai mult sau mai puțin, un nonsens.“

Henry Ford

În aprilie 1983, jurnalistul Gerd Heideman a descoperit jurnalele lui Adolf Hitler, și a început să publice fragmente din ele în revista *Stern*, care apărea în Germania de Vest. Imediat, au apărut și suspiciuni legate de autenticitatea jurnalului, care, până la urmă, s-a dovedit a fi un fals. Această carte este însă cât se poate de reală, așa cum ne-am imaginat-o noi.

Biografia personajelor

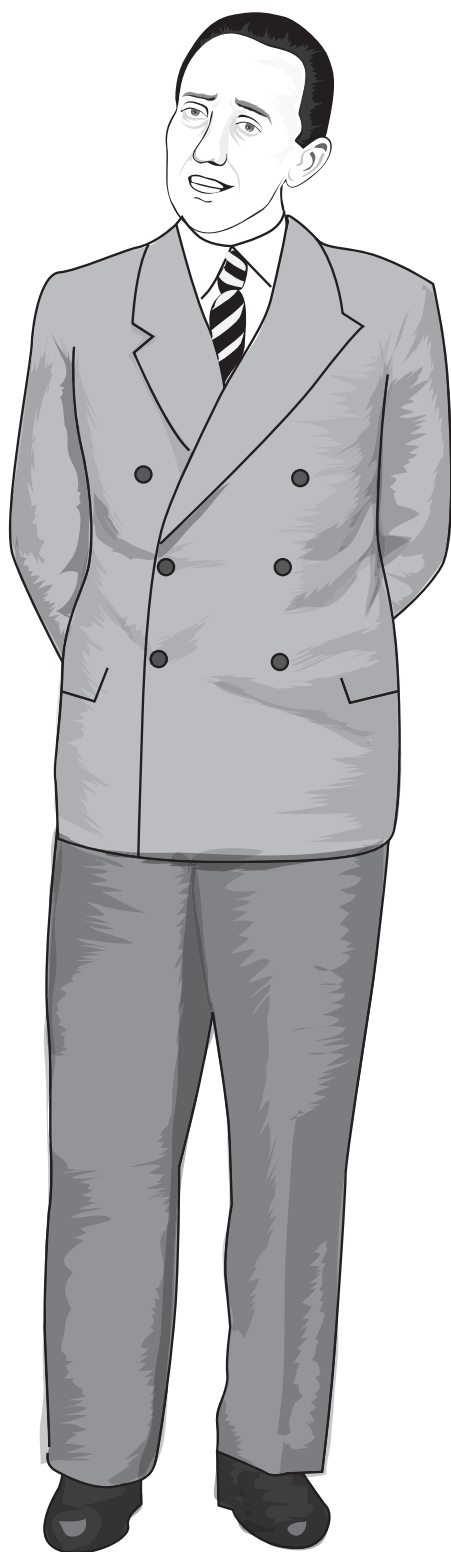
Adolf Hitler

Hipster Hitler. Chiar vă mănâncă limba s-o spuneți, nu-i așa? Hitler și-a făcut loc din cărțile de istorie, înfigându-se direct într-o pereche de pantaloni mulați, îmbrățișând fără opreliști o subcultură pe care, după cum știm cu toții, a iubit-o din tot sufletul. Artist ratat, vegetarian, activist pentru drepturile animalelor, dobitoc – toate îi vin mănășă.

Hitler s-a născut la Braunau am Inn, care sună a motel pentru culturiști, dar care este, totuși, un orașel din nord-vestul Austriei. Până la vârsta de patru ani, a refuzat să meargă de-a bușilea, pentru simplul motiv că toți bebelușii din jur o făceau, așa că a trebuit să fie dus de colo-colo într-un coșuleț, împletit chiar de mânuțele lui. A evadat până la urmă din orașelul natal, mutându-se în agitata Vienă, unde a învățat să cânte la sintetizator și a deprins ura față de minoritățile etnice.

Știm cu toții ce a urmat – Hitler a ajuns în fruntea NSDAP* și a declanșat cel mai mare conflict al secolului douăzeci, comițând numai atrocități. Un mare bulangiu. Dar haideti să privim lucrurile astfel – acum, el e oale și ulcele, iar dac-ar ști că această carte a fot tipărită pe hârtie albită, s-ar criza rău.

* Acronim pentru Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei – Partidul Muncitoresc Național-Socialist German (n.r.).

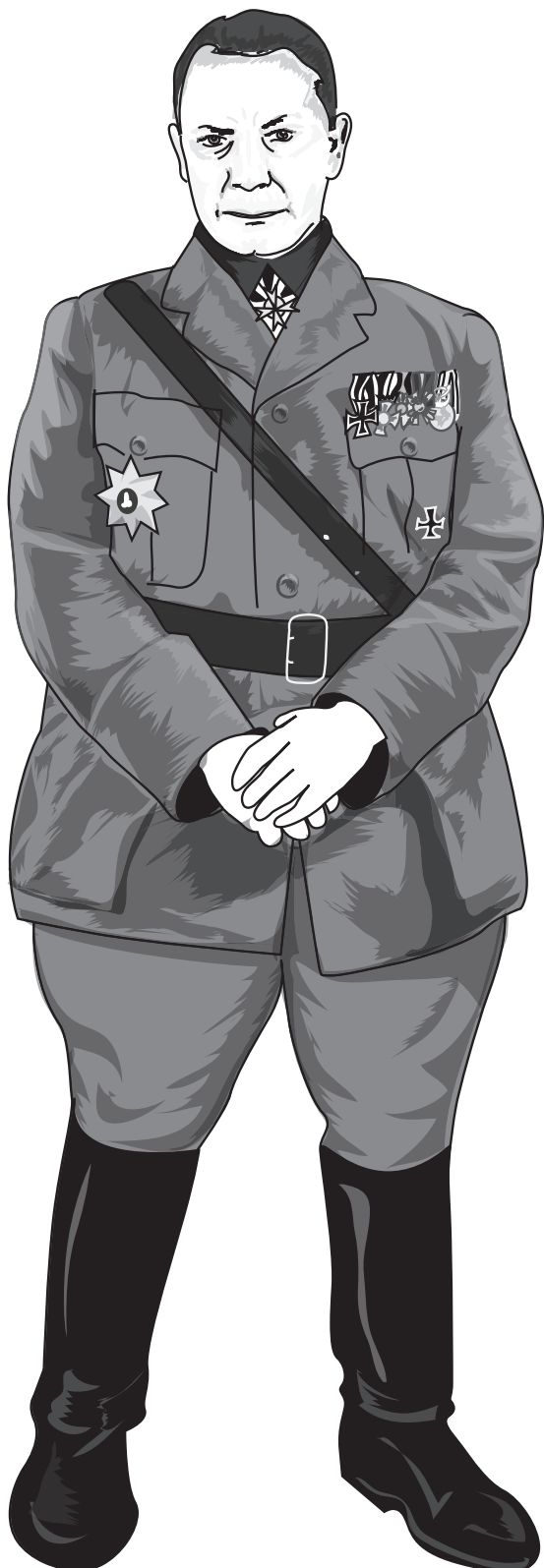

Joseph Goebbels

Joseph Goebbels a fost mâna dreaptă a lui Hitler, în tot Reichatul, ca să zicem așa. Deși Hitler a fost un orator impresionant, Goebbels a fost, din multe puncte de vedere, guristul celui de-al Treilea Reich, mai ales când Hipster Hitler avea gura plină de tofu.

Asemenea Führerului, Goebbels avea înclinații artistice. Din nou, asemenea lui Hitler, eșecul strădaniilor sale artistice l-a umplut de amărăciune. Piesele de teatru ale lui Goebbels au fost jucate de foarte puține ori, iar timp de ani buni s-a chinuit să-și publice cărțile. Până și autorii acestui volum au parte de mai mult succes decât a avut el.

Dacă ar fi să găsim un cuvânt perfect care să sintetizeze rolul jucat de Goebbels în regimul lui Hitler, acesta ar fi „discipol“. Goebbels a fost un șmecher arogant și un pupincurist, mergând atât de departe încât să mimeze că-i plăceau potpuriurile cântate de Hitler la sintetizator. A fost un papagal lingău. Atât de papagal, încât s-a sinucis la doar câteva ore după Hitler, desigur, agățându-se cu disperare de una din păpușile tricotate din lână 100% organică, achiziționate de Hitler din comerțul echitabil.

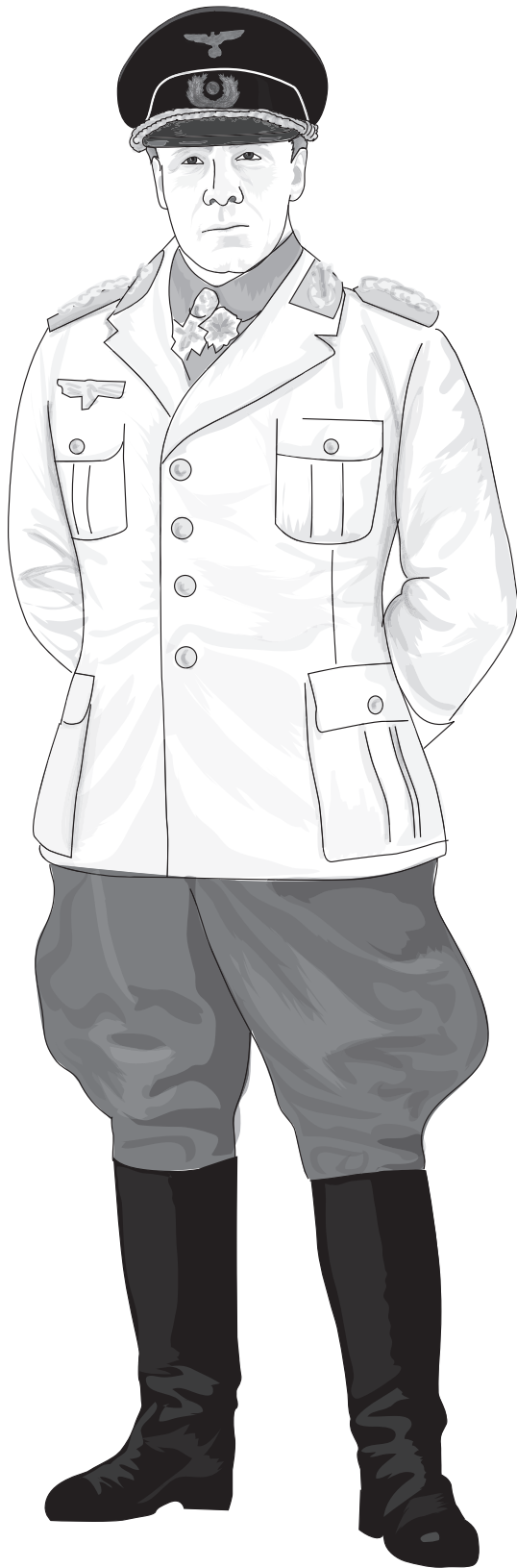

Hermann Göring

În Primul Război Mondial, Hermann Göring a fost un pilot de luptă a-ntâia. În cel de-al Doilea Război Mondial, a fost dădaca imbecilă a renegatului Führer. Spre deosebire de Goebbels, care s-a ținut după coada Führerului ca un cățeluș înnebunit după soia, pe Göring, isprăvile Führerului său l-au umplut adesea de nervi și l-au cam băgat în ceață.

Göring a fost în cărți încă de la începuturile NSDAP. A luat parte la Puciul de la Berărie, despre care știm că a eșuat în 1923, dar și la mai puțin cunoscutul Puci de la Cafeneaua Comerțului Echitabil, în 1927. Trebuie menționat că acesta din urmă a fost pus în pericol de über-critica supra-cofeinizatului Hitler.

Nu numai că Göring a fost unul dintre primii membri ai Partidului (Nazist), dar s-a numărat și printre ultimii plecați. A fost singura figură importantă a partidului care a supraviețuit Proceselor de la Nürnberg, unde a fost numaidecât găsit vinovat pentru mai tot ce se putea.

Erwin Rommel

Rommel nici măcar n-a vrut să ia parte la cel de-al Doilea Război Mondial, însă Hitler l-a tot bătut la cap și l-a mituit cu bere moca. La vremea aceea, nu prea avea el habar că era tocmai bere americană, Pabst Blue Ribbon. A fost supranumit „Vulpea Deșertului“, și asta nu doar pentru că-i plăceau dunele și-i stătea bine-n plase de pescuit – Rommel a fost un inamic temut și abil.

Spre deosebire de Göring, Rommel a suferit în tăcere – la fel ca prietena tipului din stand-up show-ul *Carrot Top*, dar varianta cu tancuri. Mofturile Führerului și-au făcut până la urmă loc în mintea lui, ca o mandolină dezacordată, dar cu toate acestea, chipul lui a rămas stoic, cioplit în granit, purtând gravate urmele experienței.

Rommel a ignorat multe dintre ordinele directe ale Führerului, cum ar fi executarea prizonierilor de război și menținerea taliei de pantaloni la 32. În cele din urmă, nesupunerea i-a venit de hac, iar Hitler l-a pus să aleagă între sinuciderea onorabilă și redactarea volumului de poezie beatnică scris de Führer. A ales moartea.

